

КНИЖКА ШЕСТА

1939—1940

ГОДИНА XXXV

ПЪРВА ПРОЛѢТЬ

Вѣтърътъ заспали клони
духна въ черната гора;
сепнаха се тѣ на склона —
все накичени съ пера.

Задимило и полето,
пàри първи слънчевъ день,
хлопа стадо, — а въ сърдцето
хлопашъ, радостъ, ти у менъ.

Небесата — сини, сини...
Бѣла рѣзна ги стрела...
Първа птичка писне, мине
съ пролѣтнитѣ духала.

Литнатъ други подиръ нея...
Въ пѣсни цѣлиятъ просторъ;
ахъ, вдигнете ме да пѣя,
мили птички, съ ваши хоръ.

Яна Язова

